

ADRES:
ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:
1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00, 10.30, 12.00, 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
poniedziałek - piątek
7.30 - 16.30 w kaplicy
Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
I piątek 15.00-17.00
piątki 16.00-17.00
i przed Mszą św.

**NABOŻEŃSTWA:
- NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa godz. 17.00

**- DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO**
pon.- pt. godz. 15.00

**-DO NIEPOK. SERCA
NM P I sobota godz. 6.30**

**-DO SW. FRANCISZKA
z Asyżu 2-ga sobota 6.30**

**-KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWIJ**
16 dzień m-ca godz. 17.00

- KU CZCI ŚW. o. PIO
23 dzień m-ca. godz. 17.00

GODZINA ŚWIĘTA-1szy
Czwartek m-ca .21.00

**MSZA ŚW.Z MODL O.
UZDROWIENIE-ostatni**
piątek m-ca godz.17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel.896453960

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

ZWYCZAJE I SYMBOLE WIGILIJNE

Choinka - przywodzi ona nam na myśl „drzewo życia” z raj. Ubiiera się ją w dniu, w którym wspominamy naszych pierwszych rodziców - Adama i Ewę. Przypomina nam ona naukę o upadku i odkupieniu rodzaju ludzkiego. Drzewko Bożonarodzeniowe z wiecznie zielonymi gałązkami jest symbolem życia wiecznego, które wysłużył nam Jezus Chrystus. Światła umieszczane na choince przypominają światło, jakie rozblysło nad grotą betlejemską w dniu narodzin Chrystusa, „Światłości prawdziwej”. Ozdoby choinkowe symbolizują łaski Chrystusowe zsyłane na ludzi oraz nasze dobre uczynki.

Kłosy zbóż - Chrystus narodził się w Betlejem, co znaczy w języku hebrajskim „dom chleba”. Zboże jest symbolem Betlejem. Można więc ustawić w pokoju wazon z kłosami różnych zbóż.

Opłatek wigilijny - łamanie się opłatkiem oznacza wzajemne poświęcenie się jednych dla drugich i uczy, że nawet ostatni kawałek chleba należy podzielić z bliźnim. Zwyczaj ten jest wyrazem miłości, przyjaźni, pojednania i pokoju.

Siano wigilijne - powszechnie zachowywany jest zwyczaj wkładania siana pod obrus na stole, przy którym będzie spożywana uroczysta wieczerza wigilijna. Przypomina ono ubóstwo grotki betlejemskiej i Maryi, która złożyła Dziecię Jezus na sianie w żłobie.

Wolne miejsce przy stole - dodatkowe nakrycie stawiamy dla podróżnego, przypadkowego gościa. Pozostawiając wolne miejsce przy stole wyrażamy również serdeczną pamięć o naszych bliskich, także zmarłych, którzy nie mogą spędzić Świąt razem z nami.

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA LITURGICZNA

2. SCHOLA PARAFIALNA

3. ODNOWA W DUCHU
ŚWIĘTYM
- wtorek godz. 18.00

4. GRUPA MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE JEZUSA”
- piątek godz. 19.00

5. WSPÓLNOTA ŻYWEGO
RÓŻAŃCA

Lubawa, Tuszewo
i Fijewo - pierwszy wtorek
m-ca po Mszy Św. o godz.
17.00;
Mortęgi - ostatni czwartek
m-ca po Mszy Św.
o godz. 18.00

6. RODZINY NAZARETAŃSKIE
- środa po Mszy Św.
o godz. 17.00

7. FRAŃCISZKAŃSKI
ZAKON ŚWIECKICH
-druga sobota m-ca

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ

1. CHRZTY

Odbywają się w ostatnią sobotę miesiąca na Mszy Św. o godz. 17.00.

Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący.

Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

1. Jakub Albin Domeracki – 11 XII

2. POGRZEBY

1. Halina Anna Pończkowska – 9 XII

**Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Jej wieczne
spoczywanie**

GŁOS NR 162 GRUDZIEŃ 2021/STYCZEŃ 2022

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I ŚW. MICHAŁA
ARCHANIOŁA

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

„SŁOWO STAŁO SIĘ CIAŁEM”

Wobec tego objawienia rodzi się w nas pytanie: czy jest to możliwe? (...)W jaki sposób odwieczne i wszechmogące Słowo, może stać się słabym i śmiertelnym człowiekiem? Istnieje tylko jedna odpowiedź: miłość. Ten, kto kocha, chce wszystko dzielić z ukochanym. Chce być z nim zjednoczony, a Pismo Święte ukazuje nam właśnie historię wielkiej miłości Boga do swojego ludu, miłości, która osiągnęła swój szczyt w Jezusie Chrystusie. (...) Gdy w łonie Maryi uformował się Jezus, Syn Boży, który stał się człowiekiem, stworzenie osiągnęło swe wypełnienie. Zasada porządkująca wszechświat, Logos, zaczęła istnieć na świecie, w czasie i przestrzeni. /Benedykt XVI/

Spoglądając w żłóbek

Panie, dziękujemy, że przyszedłeś i stałeś się tak bliski przyjmując ludzkie ciało. Przyszedłeś nas zbawić, odkupić nasze grzechy! Tak, wiemy o tym i dziękujemy...

Przyszedłeś również po to, aby nauczyć nas żyć; żyć na ziemi dla życia wiecznego!

Nie chcesz, Panie, naszego sentymentalizmu, kiedy spoglądamy w betlejemski żłóbek, ale naszego działania, którego nową jakością nam przyniosłeś i wysłużyłeś przez Ofiarę Krzyża.

Siostry i Bracia, spoglądając wspólnie w żłóbek, życzymy Wam i sobie, aby pamięć o celowości przyścia Pana stała się nam towarzyszyła. W Nim i przez Niego stajemy się mocni i silni pośród tego świata. Dzięki Jego łasce uświęcającej nasze dusze, czynimy nasze życie podobającym się Panu Bogu.

Błogosławionych Świąt Narodzenia Pańskiego życzą

Wasi duszpasterze.

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY

Aby wszystkie osoby, które doświadczają dyskryminacji, prześladowania na tle religijnym znalazły w społeczeństwie, w którym żyją uznanie własnych praw i godności, która rodzi się z bycia braćmi.

**ADORACJA Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Franciszka
poniedziałek - piątek 7.30 - 16.30**

Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ

Głos Św. Jana Chrzciciela –Pismo parafialne redaguje zespół pod redakcją ks. Proboszcza
(tel. 507 143 682).

Parafia Św. Jana Chrzciciela i Św. Michała Archanioła 14 -260 Lubawa ul. Kupnera 22
konto bankowe: Bank Spółdzielczy w Lubawie 55 8832 0001 1001 0000 2987 0001

LITURGIA SŁOWA

24 XII – Piątek, Wigilia Narodzenia Pańskiego 2 Sm,7.1-5.8b12.14a.16; Ps 89; Łk 1,67-79

25 XII – Sobota, Narodzenie Pańskie, uroczystość Pasterka: Iz 9,1-3.5-6; Ps 96; Tt 2,11-14, Łk 2,1-14; Msza św. o świcie: Iz 62,11-12; Ps 97; Tt 3,4-7; Łk 2,15-20; Msza św. w dzień: Iz 52,7-10; Ps 98; Hbr 1,1-6; J 1,1-18

26 XII – Niedziela św. Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa, święto 1 Sm 1,20-22.24-28; Ps 84; 1 J 3,1-2.21-24; Łk 2,41-52

27 XII – Poniedziałek, św. Jana, apostoła i ewangelisty, święto 1 J 1,1-4; Ps 97; J 20,2-8

01 I – Sobota, Świętej Bożej Rodzicielki, Maryi, uroczystość. Nowy Rok 2022 - Dzień Pokoju. Światowy Dzień Modlitw o Pokój Lb 6,22-27; Ps 67,2-3,5-8; Ga 4,4-7; Łk 2,16-21

02 I – II Niedziela po Narodzeniu Pańskim Syr 24,1-2.8-12; Ps 147B; Ef 1,3-6.15-18; J 1,1-18

03 I – Poniedziałek, Najświętszego Imienia Jezus 1 J 2,29-3,6

06 I – Czwartek, Objawienie Pańskie, uroczystość Iz 60,1-6; Ps 72; Ef 3,2-3a.5-6; Mt 2,1-12

09 I – Niedziela Chrztu Pańskiego, święto, kończy się okres Bożego Narodzenia Iz 40,1-5.9-11; Ps 104; Tt 2,11-14; 3,4-7; Łk 3,15-16.21.22

16 I – II Niedziela Zwykła Iz 62,1-5; Ps 96; 1 Kor12,4-11; J 2,1-11

21 I – Piątek, Dzień Babci 1 Sm 24,3-21; Ps 57; Mk 3,13,19

22 I – Sobota, Dzień Dziadka 2 Sm 1,1-4,11-12.19.23-27; Ps 80; Mk 3,20-21

23 I – III Niedziela Zwykła, Niedziela Słowa Bożego Ne 8,2-4a.5-6.8-10; Ps 19; 1 Kor12,12-30; Łk 1,1-4; 4,14-21

25 I – Wtorek, nawrócenie św. Pawła apostoła, święto Dz 22,3-16 (Dz 9,1-22); Ps 117; Mk 16,15-18

30 I – IV Niedziela Zwykła, Jr 1,4-5.17-19; Ps 71; 1 Kor 12,31-13,13; Łk 4,21-30

02 II – Środa, Ofiarowanie Pańskie, święto, Światowy Dzień Życia Konsekrowanego Ml 3,1-4; (Hbr 2,14-18); Ps 24; Łk 2,22-40

SŁOWO NA NIEDZIELE

/koment. o. M. Legan OSPPE/

26 XII – Łk 2,41-52 Tłem wydarzenia jest największe święto żydowskie -

Pascha. Na święto przybywały również kobiety i dzieci, co było podyktowane potrzebą stopniowego wprowadzania ich w praktykowanie nakazów Prawa. W sensie teologicznym święto stanowiło zapowiedź „przejścia” Jezusa z tego świata do Ojca, które dokonało się na krzyżu i dzięki któremu ludzkość została wyzwolona z niewoli grzechu. Pojawia się także pierwsza wypowiedź Jezusa, która ukazuje Jego niepowtarzalną relację z Bogiem Ojcem. Posłuszeństwo Ojcu i nastawienie na całkowite wypełnienie Jego woli będzie decydowało o dalszym życiu Jezusa jako Syna Bożego i nic nie zdoła temu przeszkodzić.

02 I – J 1,1-18 Jezus z Nazaretu jest życiem i światłem ludzi. Dzięki przyjęciu Jezusa i uwierzeniu Jemu, stają się oni dziećmi Boga. [...]

09 I – Łk 3,15-16.21-22 W starożytnym Izraelu funkcjonowało powiedzenie, które zrozumiałe było tylko dla osób z tamtego kręgu kulturowego. Gdy mężczyzna poznał kobietę, z którą chciał się ożenić, mówił o tym rodzicom, bliskim i znajomym, że znalazł „wreszcie sandały na swoje stopy”. Wszyscy rozumieli, o co chodzi - znalazł kogoś, z kim mógłby pójść na koniec świata. Dziś Jan Chrzyciel mówi o Jezusie; Nie jestem godny rozwiązać ich Słowem. Uderzy w jedyne niezabezpieczone miejsce w ich ciele - serce i spowoduje tak wielki ból i opór, że aż wybuchną gniewem. Budowlą, którą zbudowali, runęła, choć ich miasto stoi nadal.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II
CZY CIAŁO LUDZKIE MOŻE BYĆ TEMATEM DZIEŁA ARTYSTYCZNEGO. W Kazaniu na Górze wypowiedział Chrystus słowa, którym poświęciliśmy szereg rozważań na przestrzeni prawie całego roku. W słowach tych, wyjaśniając swym słuchaczom właściwe znaczenie

16 I – J 2,1-11 [...]Ubóstwo pary młodej, czyste serce Matki Bożej, posłuszeństwo sług sprawiły, że cud w Kanie się wydarzył. I my możemy dać szansę Bogu, aby Bóg mógł zdziałać cud w naszym życiu.

23 I – Łk 1,1-4;4,14-21 Jezus otwiera dziś zwój Pisma Świętego by objawić

nam prawdę o Sobie i odpowiedzieć na każde nasze pytanie. Nie da się wyznawać Mesjasza bez znajomości Starego Testamentu. Poruszające jest świadectwo ewangelisty Łukasza, który zapisał: zgodnie ze swoim zwyczajem wszedł do synagogi i wstał, aby czytać. Zwyczaj czytania i rozważania Słowa wypełnia duszę słodczą obecności Pana i pozwala odkrywać kolejne tajemnice Jego miłości, a nawet wchodzić w zażyłą bliskość z Tym, który mówi do nas i nieustannie zsyła Ducha Świętego.

30 I – Łk 4,24-30 Miasto zbudowane na górze. Jego mieszkańcy mogli poszczycić się rozsądkiem i przezornością. Przewidzieli wojny, kataklizmy i inne niebezpieczeństwa na nich czyhające. Myśleli, że są samowystarczalni. Nie jak ci, którzy zamieszkali w miejscu, które nieustannie narażone jest na atak, kradzieże, konflikty. Na górze można czuć się ważnym, bezpiecznym i gotowym na wszystko. Jednego tylko nie przewidzieli ludzie mieszkający na górze; że przyjdzie do nich Bóg i pokona ich Słowem. Uderzy w jedyne niezabezpieczone miejsce w ich ciele - serce i spowoduje tak wielki ból i opór, że aż wybuchną gniewem. Budowlą, którą zbudowali, runęła, choć ich miasto stoi nadal.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

CZY CIAŁO LUDZKIE MOŻE BYĆ TEMATEM DZIEŁA ARTYSTYCZNEGO. W Kazaniu na Górze wypowiedział Chrystus słowa, którym poświęciliśmy szereg rozważań na przestrzeni prawie całego roku. W słowach tych, wyjaśniając swym słuchaczom właściwe znaczenie

przykazania „Nie cudzołóż”, Chrystus wypowiada się następująco: „A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa”. (Mt5,28).Wydaje się, że słowa te posiadają odniesienie również do rozległych dziedzin kultury ludzkiej, zwłaszcza twórczości artystycznej, o czym była już mowa. Dziś wypadnie nam poświęcić końcową część tych rozważań problemowi stosunku, jaki zachodzi pomiędzy etosem obrazu lub opisu, a etosem widzenia, a także słyszenia czytania czy innych form poznawczego odbioru z jakim spotyka się treść dzieła sztuki lub też szeroko rozumianej audiowizji. I tu wracamy raz jeszcze do dawniej już zasygnalizowanego problemu: czy i na ile ciało ludzkie, w całej widzialnej prawdzie swej męskości i kobiecości, może być tematem dzieła artystycznego, a przez to samo owej specyficznej komunikacji społecznej, dla której dzieło takie jest przeznaczone? Tym bardziej odnosi się to pytanie do całej współczesnej kultury masowej związanej z technikami audiowizualnymi. Czy może ciało ludzkie być takim modelem – tematem, skoro wiemy, że łączy się z tym owa przedmiotowość „bez wyboru”, którą uprzednio nazwaliśmy anonimowością, a która daje się nieść ze sobą poważną możliwość zagrożenia całej sfery znaczeń właściwych dla ciała mężczyzny i kobiety ze względu na osobowy charakter ludzkiego podmiotu oraz „komunijny” charakter międzyosobowych odniesień. Warto w tym miejscu dodać, że wyrażenia „pornografia” i „pornowizja” pojawiły się w języku mimo swej antycznej etymologii, raczej późno. Tradycyjna terminologia łacińska

postulowała się wyrażeniem *obscena*, wskazując w ten sposób na wszystko co nie powinno znaleźć się na oczach widowni, co winno być otoczone należytą dyskrecją – co nie może być poddane bez wyboru ludzkim spojrzeniom. Stawiając uprzednio pytanie, zdajemy sobie sprawę z tego, że na przestrzeni całych epok ludzkiej kultury i twórczości artystycznej ciało ludzkie było i jest takim modelem-tematem dzieł sztuki wizualnej, podobnie jak cała sfera miłości między mężczyzną a kobietą, oraz związane z tym obdarowywanie się męskością lub kobiecością w ich cielesnym wyrazie było, jest i będzie tematem literackiego opisu. Opis taki znalazł swoje miejsce również w Biblii. Przede wszystkim w tekście Pieśni nad Pieśniami. Owszem, należy stwierdzić, że w historii literatury i sztuki w dziejach ludzkiej kultury jest to temat szczególnie częsty, a także szczególnie ważny. Dotyczy bowiem sprawy, która sama w sobie jest wielka i doniosła. Dajemy temu wyraz od początku naszych rozważań, chodząc po śladach biblijnych zapisów, które odślaniają nam właściwy kształt i wymiar tej sprawy: godność człowieka w jego męskiej i kobiecej cielesności oraz oblubieńcze znaczenie tej kobiecości i męskości wpisane w całą wewnętrzną – a równocześnie widzialną – strukturę ludzkiej osoby. Nasze wcześniejsze rozważania nie mają na celu zakwestionowania prawa do tego tematu. Zmierzają tylko do wskazania że jego podejmowanie łączy się ze szczególną odpowiedzialnością natury nie tylko artystycznej, ale także etycznej. Podejmując ten temat w jakiegokolwiek dziedzinie sztuki czy też przy pomocy technik audiowizualnych, artysta musi być świadom pełnej prawdy przedmiotu, całej skali wartości, jakie z nim się łączą, musi nie tylko z nim się liczyć *in abstracto*, ale sam je prawidłowo przeżywać. Jest to również owa zasada czystości serca, którą w tym wypadku z

egzystencjalnej dziedziny zachowań i postępowań trzeba przenieść do intencjonalnej dziedziny tworzenia, czy odtwarzania. Wydaje się, że proces artystycznego tworzenia nie tylko zdąża do obiektywizacji modelu, ale równocześnie do wyrażenia w takiej obiektywizacji tego, co można nazwać twórczą ideą artysty a w czym wyraża się właśnie jego wewnętrzny świat, wartości, a więc także życie prawdą swego przedmiotu. Dokonuje się w tym procesie swoiste przetworzenie tworzywa, w szczególności zaś tego, jakim jest człowiek, ciało ludzkie w całej prawdzie jego męskości i kobiecości. Widz, którego artysta zaprasza do oglądania swojego dzieła, obcuje nie tylko z obiektywizacją modelu, czy tworzywa, ale obcuje zarazem z tą prawdą przedmiotu jaką twórca zdołał w swej artystycznej Materializacji wypowiedzieć właściwymi sobie środkami. c.d.n.

MÓWIĄ WIELCY

„Modlitwa jest kluczem do życia w Chrystusie”. /Jan Paweł II/

MODLITWA ZA KAPŁANÓW

Najwyższy Kapłanie, Jezu Chryste, obdarz naszych Kapłanów swą mocą i miłością. Uzbrój ich w cierpliwość i wyrozumiałość wobec ludzkiej słabości. Daj im niezłomne męstwo w walce z wszelkim złem. Naucz ich pasterskiej troski o zaginione owce i uczynj światłymi przewodnikami na drogach naszych zwątpień i załamania. Zanurz ich w swojej świętości, aby ich życie było ciągle żywym znakiem, w którym ludzie rozpoznają Ciebie, Panie. Amen.

ŻYCZENIA Z OKAZJI DNIA BABCI I DZIADKA

Kochanym Babciom i Dziadkom z okazji Ich Święta w dniach 21 i 22 stycznia składamy najlepsze życzenia pokoju i radości Bożej oraz wiele miłości ze strony najbliższych.